

бувало да бжде хубавый носъ, само наспротивъ нашенскы-ты назори, зачто-то има народы, кой-то не мыслять така за хубость-тж на носа. На Кытайцы-ты напр., кой-то си присаждають шарка на носа най-много лѣга на срьдце кжсъ носъ, на Перуанци-тѣ длъгъ носъ, а пагъ на нѣкои американскы племена най-драгъ е сплесканный носъ; за това тѣи стискать и мачкать носове-ты на малкы-ты дѣтца за да имъ гы дакарать на такъвъ кроежъ. Така бы ся могло и намъ да оправимъ по нѣкога носа, зачто-то хръщяли-ти у малкы дѣтца сж много мягкы и крѣжавы. Въ това особенно бы ся сполучило ако крылѣ-ти на носа бждяхж много раздуты, такыва крылѣ ако да ся стискаж едно по друго по нѣколко пжти на день съ два прѣста на всякой пжть ся подрѣжяхж по нѣколко минуты така стиснж-ты, то най-напоконъ бы ся постигнжло да ся посплещжть.

Мягкота-та и прѣжавина-та на хръщялы-ты сж причина на това, дѣто по нѣкога и най-хубавый носъ ся искриви. За това не быва да ся оставяють дѣтца-та да си чопляють и хващать чясто носа съ прѣстѣ; съ такъво чопленіе по врѣмя могжть-си похаби хубавый кроежъ на носа. По тжж сжщж-тж причинж не быва и да ся оставяють да спяють по образа си, зачто-то по врѣмя могжть имъ ся сплеска или искриви носове-ти.

Носъ-тъ отъ какъвъ-то кроежъ и да бжде все трѣбува да ся глѣда и дрѣжи спорядъ законы-ты на ест-венно-то и правено-то гызденіе.

Тука най-напрѣдъ трѣбва да си смыслимъ за чистотж-тж, кож-то пази всякой просвѣтенъ чловѣкъ освѣнь смръкачи-ты. Наистинж не може да бжде по-омерно и по-гнуено нѣчто отъ да глѣда чловѣкъ носъ, въ кой-то чясъ-по-чясъ ся тѣпче енфіе. Смръканіе енфіе у насъ кога е въведено не ся знае; въ Франція то было въведено въ врѣмя-то на Лудовика XIII (1640 г.), и тамъ у царскый сарай, Ларошефоголда сочили съ прѣсть,